

Deyðin í Venesia — ein sera vakur filmur

Í morgin kl. 16.00 sýnir Filmsfelagið meistaraverkið *»Deyðin í Venesia«* hjá ítalska leikstjóranum Visconti

Filmurinn byggir á skaldsögu Thomas Mann frá 1913.

Sagan er um tann kenda rithöfundan Gustav von Aschenbach, sum hefur offrað lív sitt fyri ta fullkomnu listina og ta abstraktu fyrirmyndina.

Á eini ferð í Venesia gerst hann ógvuliga hugtíkin av einum ungum polskum drongi. Guddómsligi vakurleiki hansara bergtekur rithöfundan, ið sjálvur ikki er ungur longur. Aschenbach skiftir ongantið orð við drongin.

Alla tíðina berjist hann fyri at fjala kenslur sínar, á sama hátt, sum Venesia ger alt fyri at fjala eina hervuliga kolera-sótt, sum herjar byn og øll ferðafólkini, sum vitja, nú ferðafólkastreymurin er í hæddini.

Bókin vakti mikið forargni í latíðar Europa. Í dag er tað onki dulsmá, at tað var eysturrikska tonskaldid Gustav Mahler, ið var fyrirmyndin hjá Mann til rithöfundan Aschenbach.

Bogarde

Kendi eingilski karakterleikarin Dick Bogarde spælir Aschenbach. Í filminum hevur Visconti gjørt alt fyri at fáa Bogarde at líkjast Mahler. Hetta sæst á gongulagnum, tí eyðkenda yvirskugginum, ja, sjálvt brillurnar minna okkum á Mahler, sum eisini í veruleikanum var líkamliga og sálarliga niðrunndirkin á einum túri í Venesia í 1911. Hann doyði sama árið.

Myndin av hesum kenda tonskaldi og bardaganum, hann hevði við seg sjálván, er mett at vera tað besta, Bogarde nakrantíð hevur gjørt. Hetta er filmur nummar 56 hjá honum.

Vakri unglingin

Polski drongurin, Tadzio, sum fyri Aschenbach er symbolið uppá vakurleikan, ið tú ongantið fært hendur á, og ungdomin, ið ikki kemur aftur, verður spældur av 16 ára gamla Bjørn Andresen. Visconti leitaði gjøgnum nærum alt Europa áðrenn hann í Stockholm fann »tann

fullkomna vakra unglingin, við teimum honninggulu purlunum«, sum Thomas Mann lýsti hann. Silvana Mangano spælir leiklutin sum móður Tadzio.

Til upptøkuna av filminum »Deyðin í Venesia« leigaði Visconti 80 ára gamla Hotel des Bains í Lidoen. Tann stóra salongin, spísalurin, terrassurnar, alt er í sama stíli sum tá hotellið varð nýtt, við pálmum, risastórum vasum, arabiskum

stólum, borð við perlemor, orientalsk teppi og stórar ljósakrúnur. 700 kostumir vóru seymaðir til filmin, alt hetta til tess at fáa hann so tíðarhóskandi sum gjørligt.

Tónleikurin, ið hevur ein stóran leiklut, er sjálvandi eftir Gustav Mahler.

Grand Prix

»Deyðin í Venesia« var vísur á 25 ára jubileumsfestivalini í Cannes 1971, og vann Visconti tá Grand Prix fyri filmin.

Hetta verður síðsta filmssýning fyri jól.

Í januar mánað verður nýggja skráin lögð, og nevndin heitir á liminar

um at koma við uppskotum og ynskjum.

Skrivið tey á ein lepa og sendið hann til Filmsfelagið, Box 2118, FR-165 Argir.

Visconti leitaði í nógvum londum eftir onkrum til leiklutin sum Tadzio og drúga leitingin gav úrslit í Stockholm.

Silvana Mangano spælir mamma Tadzio og hovuðleiklutin hevur Dirk Bogarde

Jólaconsertir á Giljanesi og í Norðurlandahúsinum

Í morgin verða tvær jólaconsertir, kl. 16.00 í samkomuhøllini í skúlanum á Giljanesi og kl. 17.00 verður stóra árliga jólaconsertin í Norðurlandahúsinum.

Vágakórið skipar fyri konsertini á Giljanesi. Skráin er fjølbroytt, føroyskir, danskir, íslenskir, norskir, enskir, týskir og enná latíniskir sangir, summir hava fylgispæl.

Knú Olsen stjórnar Vágakórinum. Hann er fyrsti føroyski leiðarin hjá kórinum, síðani tað varð

endurstovnað í 1981.

Gentukórið hjá skúlanum á Giljanesi, sum Malan Jørgensen stjórnar, fer at syngja nakrar sangir.

Kristianna á Lofti og Malan Jørgensen fara at synja duett og Anna Olsen solo.

Tónleikin spæla Martin Pollard, orgul, Thor Yttredal, klarinett, Áse Lindstedt og Anja Rasmussen, tvørfloytu og Finnbjørn Hansen og Einar Olsen, gittar.

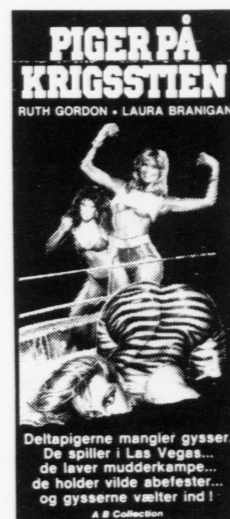
Luciagongd

Luciadagur er í morgin og aftur í ár fer Luciagongdin at seta serstakan dám á árliga jólaconsertina í Norðurlandahúsinum.

Hetta er triðju ferð, hús-ið skipar fyri stórar jólaconsert. Í ár eru luttakararnir Ungdómsorkestrið í Vágum, næmingar í Tórshavnar Musikkiskúla, barnakórið hjá sama skúla, Tórshavnar kamar-kór og blandað kór.

Á
hvíta
tjaldinum

Amerikanarar hava gjørt nógvur filmar um tað villa lívið á universitetunum har. Hetta er ikki nakað nýtt fyrirbrigdi. Marx Brothers gjørdu í sinari tíð flumin Rok á lærða háskulanum.

Í filminum »Mugsy's Girls« eru genturnar í studentaklubbunum Delta Pi komnar upp í rasshaft, tí tær hava ikki pengar til húsaleiguna.

Tær skipa tí fyri einari glimikapping í runu og vinna pengar. Seinni verða tær bidnar um at fara til heimsmeistarakappingina í hesi skitnu ítrótt í Las Vegas.

»Omman« hjá teimum, Mugsy, hevur hug at mótmæla, men tær lokka hana at roykja seg skeiva og so fara

tær avstað.

Men aðrir snildir mugu til enn at duga at glima. Tí tann, sum stendur fyri kappingini, hevur longu saman við brotsmannavinum sinum avgjørt, at eitt annað lið skal vinna.

Men genturnar hjá Mugsy lata seg ikki lampa. Tá so ein teirra verður rænd, fara hinar at ivast í, um tær eru forar fyri at vinna...

Ruth Gordon, sum nú er deyð, spælir Mugsy. Hon fekk ein Oscar fyri leik sín í Rosemary's Baby.

Í øðrum leiklutum kunnu nevast sangarin Laura Branigan og fyrrverandi heimsmeistarin í nevaleiki Ken Norton.

Fyrsta sýning í Leikhús Bio í annaðkvöld kl. 20.00.

Og í Vesturkirkjuni

Tann árliga jólaconsertin í Vesturkirkjuni verður mikukvöldið 16. desember 1987 kl. 20.00.

Sum vant luttaka Havnarkórið, Harmoniorkestrið GHM, Havnar Hornorkestur og harumframt luttekur í ár Tórshavnar Kamarorkestur.

Orgulolisturin í ár er Oddver Johansen.

Høvuðsverkið á skránni er hin gitna motettin »Jesu, meine Freude« eftir John Sebastian Bach.

